

“ Παιδιά είναι ... μην τα λογαριάζετε”

Θεατρική Παράσταση Παιδιών του έργου που δημιουργήθηκε πάνω στο θέμα «Η βία».

« Από τη βία της συντηγμένης ύλης γεννήθηκε ο κόσμος και στη συνέχεια η ζωή. Ανάμεσα σ' όλους τους ζωντανούς οργανισμούς, ο άνθρωπος διένυσε σιγά –σιγά την πορεία του για να γίνει αυτό που είναι σήμερα: ικανός να ξαναδημιουργήσει το χάος ή να κάνει τη ζωή να ανθίσει. Η πρωταρχική βία είναι μέσα στον καθένα από μας και στον καθένα αναβράζει η συντηγμένη ύλη, απ' όπου γεννιέται ο κόσμος της σκέψης.

Η Τέχνη είναι η κούνια που περιμένει τους ανθρώπους να γεννήσουν την ομορφιά, τους αλχημιστές να μεταλλάξουν τη βία σε συνείδηση και να αναθρέψουν τη ζωή. Ας προσπαθήσουμε να προσφέρουμε στην Τέχνη, ο καθένας στον βαθμό που μπορεί , ένα μέρος αυτής της αναμονής: Αυτό είναι το έργο της ζωής μας.»

Zarina Khan

Τα παιδιά φέρνουν μια ιδέα, μια από τις πολλές απορίες που τους γεννιούνται στην καθημερινή τους ζωή. Αμέσως μοιράζονται ρόλοι κι ο αυτοσχεδιασμός ξεκινάει. Οι απαντήσεις δίνονται από τα ίδια τα παιδιά μέσα από τον αυθόρμητο λόγο, από το βίωμα της αναπαράστασης μιας πραγματικής σκηνής. Και μετά η συναισθηματική φόρτιση εκφράζεται ακατάστατα σε μια κόλλα χαρτί. Η σύνθεση πολλών τέτοιων σκηνών και κειμένων είναι το έργο που θα δείτε σήμερα.

Τα παιδιά επί επτά μήνες, πραγματεύτηκαν το θέμα της Βίας, με την ψυχή αλλά και το μυαλό τους και μας δείχνουν τη δική τους οπτική για κάθε τι βίαιο που αντιλαμβάνονται και βιώνουν στον σύγχρονο κόσμο: τη βία μεταξύ των ανθρώπων, τη βία στους δρόμους, τη βία που ασκείται στο περιβάλλον, αλλά και τις οικογενειακές σχέσεις. Με κριτική ματιά και πολλές φορές με σαρκασμό, προσεγγίζουν καθημερινά θέματα, προσπαθούν να κατανοήσουν την κοινωνία των μεγάλων, μέσα στην οποία καλούνται να ζήσουν και μας δείχνουν το αδιέξοδο που τους έχουμε δημιουργήσει.

Ιουλία Μπαλάσκα

Συγγραφείς – ηθοποιοί: Θάνος Γκάτσιος, Τάνια Γκάτσιου, Σόνια Κάρου, Εύη Κουλαμά, Μαριτίνα Μπαλάσκα, Ίρις Ντεπόρτου.

Τα κείμενα των έργων γράφτηκαν στα Εργαστήρια Θεατρικής Γραφής και Πράξης, που συντόνισε η Ιουλία Μπαλάσκα, κάτω από το άγρυπνο βλέμμα της Zarina Khan.

Εκφράζουμε ιδιαίτερα τις ευχαριστίες μας:

- Στον Δημήτρη Ιωακειμίδη για το θέατρο, αλλά και τις συμβουλές που μας διέθεσε αφειδώς.
- Στον Γιάννη Καλατζόπουλο, για τη στήριξη που μας παρείχε και τον ενθουσιασμό του για τη δουλειά μας.
- Στον Παύλο Χραμπάνη για την τεχνική βοήθεια, την επιμέλεια των εντύπων μας, αλλά και την επικοινωνιακή κριτική του.
- Στον Ηλία Μπαλάσκα για τη στήριξη και τη βοήθεια που μας παρείχε σ' όλη τη διάρκεια της προετοιμασίας της παράστασης.

Θέατρο ΠΟΛΥΤΕΧΝΟ – Δευτέρα 2 Ιουνίου 1997.